

PRESSEMEDDELELSE NR. 32/23

Luxembourg den 16. februar 2023

Domstolens dom i sag C-393/21 | Lufthansa Technik AERO Alzey

Domstolen præciserer begrebet »særlige omstændigheder«, som gør det muligt for den kompetente ret at udsætte fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

Den nationale ret i fuldbyrdsstaten skal sikre sig, at der sker udsættelse af proceduren, når eksigibiliteten af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er blevet suspenderet i domsstaten

Den 14. juni 2019 udstedte Amtsgericht Hünfeld (byretten i Hünfeld, Tyskland) et betalingspåkrav over for Arik Air Limited med henblik på inddrivelse af en fordring på 2 292 993,32 EUR til Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH (herefter »Lufthansa«) og udstedte dernæst den 24. oktober 2019 et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument og den 2. december 2019 en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

Lufthansa indbragte sagen for en foged med hjemsted i Litauen med henblik på fuldbyrdelse af tvangsfuldbyrdsdokumentet over for Arik Air.

Sidstnævnte selskab indgav en anmodning ¹ til Landgericht Frankfurt am Main (den regionale appeldomstol i Frankfurt am Main, Tyskland) om tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument og indstilling af tvangsinddrivelsen af fordringen. Det var Arik Airs opfattelse, at procesdokumenterne ikke var blevet forkyndt forskriftsmæssigt af Amtsgericht Hünfeld (byretten i Hünfeld), hvilket medførte, at den frist, der tilkom selskabet med henblik på fremsættelse af indsigelser mod det omhandlede betalingspåbud, ikke var blevet overholdt.

Arik Air indgav ligeledes i Litauen en anmodning til fogeden om udsættelse af fuldbyrdsproceduren, indtil Landgericht Frankfurt am Main (den regionale appeldomstol i Frankfurt am Main) traf endelig afgørelse, hvilket fogeden gav afslag på, idet denne fandt, at den relevante nationale lovgivning ikke gav mulighed for at anmode om en udsættelse under de foreliggende omstændigheder.

Ved kendelse afsagt i april 2020 gjorde Landgericht Frankfurt am Main (den regionale appeldomstol i Frankfurt am Main), der bl.a. fandt, at Arik Air ikke havde godtgjort, at den nævnte attest var blevet udstedt på uretmæssigt grundlag, udsættelsen af tvangsfuldbyrdsdokumentet af det omhandlede europæiske tvangsfuldbyrdsdokument betinget af, at Arik Air stillede en sikkerhed på 2 000 000 EUR.

Ved kendelse afsagt i juni 2020 gav Kauno apylinkės teismas (distriktsdomstolen i Kaunas, Litauen) ikke Arik Air medhold i selskabets søgsmål til prøvelse af fogedens afgørelse om ikke at udsætte fuldbyrdsproceduren.

¹ Denne anmodning blev indgivet på grundlag af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21.4.2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT 2004, L 143, s. 15).

Ved kendelse af 25. september 2020 ophævede Kauno apygardos teismas (den regionale domstol i Kaunas, Litauen) denne kendelse og besluttede at udsætte den omhandlede fuldbyrdelsesprocedure, indtil den tyske ret havde truffet endelig afgørelse vedrørende Arik Airs påstande. Denne ret fandt, at henset til risikoen for et uforholdsmæssigt tab som følge af den fuldbyrdelsesprocedure, der var indledt mod Arik Air, udgjorde den omstændighed, at der var anlagt sag til prøvelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument ved retten i domsstaten, et tilstrækkeligt grundlag for at udsætte sagen. Den fandt ligeledes, at der ikke var nogen grund til at antage, at det tilkom Landgericht Frankfurt am Main (den regionale appeldomstol i Frankfurt am Main) at træffe afgørelse om, hvorvidt anmodningen om udsættelse af fuldbyrdelsen var begrundet.

Lufthansa iværksatte således kassationsappel ved Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauens øverste domstol) til prøvelse af denne afgørelse.

Domstolen, som har modtaget en anmodning om præjudiciel afgørelse fra denne ret, præciserer betydningen og rækkevidden af begrebet »særlige omstændigheder«, som gør det muligt for den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdsesstaten i henhold til artikel 23 i forordning nr. 805/2004² at udsætte fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument i domsstaten.

Domstolens bedømmelse

For det første fastslår Domstolen, at begrebet »særlige omstændigheder«, der er indeholdt i artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004, omfatter en situation, hvor fortsættelsen af proceduren for fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument, i et tilfælde, hvor debitor i domsstaten har anfægtet denne retsafgørelse eller anmodet om berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument, risikerer at påføre debitor en reel risiko for at lide et særligt alvorligt tab. Erstatningen af et sådant tab skal vise sig umulig eller ekstremt vanskelig, såfremt retsafgørelsen annulleres, eller attesten som tvangsfuldbyrdsesdokument berigtiges eller tilbagekaldes. Dette begreb henviser ikke til omstændigheder i tilknytning til den retslige procedure, der i domsstaten er rettet mod den retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument eller mod attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument.

For at nå frem til denne konklusion bemærker Domstolen indledningsvis, at begrebet »særlige omstændigheder« er et selvstændigt EU-retligt begreb. I denne henseende viser EU-lovgivers anvendelse af dette begreb, at denne ikke har haft til hensigt at begrænse rækkevidden af denne bestemmelse til kun at omfatte tilfælde af force majeure, der som hovedregel følger af uforudseelige og uundgåelige begivenheder, som er opstået af en årsag, som debitor ikke har indflydelse på. Muligheden for at udsætte proceduren for fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument, bør følgelig anses for at være forbeholdt de tilfælde, hvor fuldbyrdelsen vil udsætte debitor for en reel risiko for et særligt alvorligt tab, hvis erstatning viser sig umulig eller ekstremt vanskelig, såfremt den sag, som debitor har anlagt i domsstaten, afsluttes. Det udgør desuden en forudgående betingelse for, at den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdsesstaten kan undersøge, om der foreligger særlige omstændigheder, at debitor har anlagt en sådan sag.

Den kompetencefordeling mellem retterne og myndighederne i domsstaten og retterne og myndighederne i

² Følgende fremgår af denne bestemmelse, der har overskriften »Udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen«:

»Hvis debitor

- har anfægtet en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument, herunder også indgivet anmodning om prøvelse som omhandlet i artikel 19, eller

- har anmodet om en berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsesdokument efter artikel 10

kan den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdsesstaten på debitors anmodning:

a) begrænse fuldbyrdsesproceduren til sikrende retsmidler

b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller

c) under særlige omstændigheder udsætte fuldbyrdsesproceduren.«

fuldbyrdsstaten, der er foretaget ved forordning nr. 805/2004, indebærer desuden, at de sidstnævnte ikke har kompetence til i forbindelse med en anmodning om udsættelse af fuldbyrdsproceduren at efterprøve en retsafgørelse om et ubestridt krav, der er truffet i domsstaten, eller attesteringen heraf som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument. Retterne eller myndighederne i fuldbyrdsstaten råder således over en begrænset skønsmargen for så vidt angår vurderingen af de omstændigheder, på grundlag af hvilke det er muligt at imødekomme en anmodning om udsættelse af fuldbyrdelsen. I forbindelse med behandlingen af en sådan anmodning skal disse retter eller myndigheder med henblik på at fastslå, om der foreligger særlige omstændigheder som omhandlet i denne bestemmelse, begrænse sig til at foretage en afvejning af kreditors interesse i omgående fuldbyrdelse af retsafgørelsen vedrørende dennes fordring og debtors interesse i at undgå et særligt alvorligt tab, hvis erstatning viser sig umulig eller ekstremt vanskelig.

For det andet præciserer Domstolen, at artikel 23 i forordning nr. 805/2004 tillader samtidig anvendelse af de i litra a) og b) omhandlede foranstaltninger om begrænsning og sikkerhedsstillelse ³, men ikke den samtidige anvendelse af en af disse to foranstaltninger sammen med den udsættelse af fuldbyrdsproceduren, der er omhandlet i bestemmelsens litra c).

For det tredje udtaler Domstolen, at når eksigibiliteten af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er blevet suspenderet i domsstaten, og den attest, der er omtalt i artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 805/2004, er blevet fremlagt for retten i fuldbyrdsstaten, er denne ret på grundlag af denne afgørelse forpligtet til at udsætte den fuldbyrdsprocedure, der er indledt i sidstnævnte stat ⁴.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127.

Følg Domstolen online!

³ Disse foranstaltninger har henholdsvis til formål at begrænse fuldbyrdsproceduren til sikrende retsmidler [litra a)] og at gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten [litra b)].

⁴ Domstolen udtalte sig herved på grundlag af artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 805/2004, sammenholdt med forordningens artikel 11.

Artikel 6 i forordning nr. 805/2004 med overskriften »Betingelser for attesting som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument« fastsætter følgende i stk. 2: »Er en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, ikke længere eksigibel, eller er dens eksigibilitet blevet suspenderet eller begrænset, udstedes der under anvendelse af formularen i bilag IV efter anmodning, der til enhver tid kan indgives til den behandlende ret, en attest, hvoraf den manglende eller begrænsede eksigibilitet fremgår.«

Samme forordnings artikel 11 med overskriften »Virkningen af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument« har følgende ordlyd: »Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument har kun virkning, i den udstrækning retsafgørelsen er eksigibel.«